

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18C/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202645
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5720202645.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Ing. Igor Telepčák, nar. 27.04.1957, bytom H. Meličkovej 1, 036 01 Martin, zastúpeného: JUDr. Milan Štúrik, advokát, so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálna prokuratúra SR, sídlo: Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o zaplatenie sumy 8.819,24 eur, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 1.281,58 Eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.281,58 Eur od 18.5.2020 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 7.333,35 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.333,35 Eur od 18.5.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba zamietla.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 66 %.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.819,24 eur z titulu náhrady škody trov obhajoby.

2. V žalobe uviedol, že vyšetrovateľ ORPZ v Martine, odbor kriminálnej polície uznesením ČVS: ORP-35/OEK-MT-2013 zo dňa 10.01.2013 vzniesol voči žalobcovi obvinenie za obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Voči uzneseniu podal žalobca sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine uznesením sp.zn. 1 Pv 19/35/5506-39 zo dňa 09.06.2014 zamietol.

3. Od vznesenia obvinenia bol žalobca vystavovaný právnej neistote, strachu z trestného stíhania a potrestania, hoci od samého začiatku preukazoval svoju nevinu, nezákonnosť a neobjektívnosť podkladov pre trestné stíhanie, ktoré sa voči nemu viedlo. Postupom orgánov činných v trestnom konaní bol žalobca poškodený na svojich právach. Žalobcovi bola orgánom verejnej moci - vyšetrovateľom PZ spôsobená škoda nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 10.01.2013.

4. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/52/2015 zo dňa 22.11.2016 bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora, sp.zn. 3Pv 19/12/5506-62 zo dňa 23.04.2015. Proti rozsudku podal

prokurátor odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline rozhodol uznesením sp.zn. 1To/24/2017 zo dňa 28.03.2017 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na prejednanie a rozhodnutie.

5. Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 23T/52/2015-1123 zo dňa 12.04.2019 bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora, sp.zn. 3Pv 19/12/5506-62 zo dňa 23.04.2015. Proti rozsudku podal prokurátor odvolanie. Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 3To/59/2019 zo dňa 15.10.2019 odvolanie prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodné.

6. Žalobca si za účelom svojho zastupovania vo veci, v ktorej bol obvinený, zvolil obhajcu. Z dôvodu poskytovania právnej pomoci pri jeho obhajobe vznikla žalobcovi škoda z titulu trov obhajoby vo výške 8.819,24 eur.

7. Žalobca si uplatňuje nárok na úhradu škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenej štátnym orgánom v trestnom konaní, a to podľa § 17 a § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. ako nárok na úhradu škody, ktorá mu vznikla z titulu trov obhajoby.

8. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody návrhom zo dňa 07.01.2020. Žalovaný sa k tomuto vyjadril podaním zo dňa 12.05.2020, ktorým mu oznámil, že žiadosť žalobcu považuje za nedôvodnú a odmietol ju.

9. Žalobca tvrdí, že z titulu vzneseného obvinenia konanie vo veci sa viedlo viac ako 6 rokov, čím došlo k poškodeniu jeho mena a to nie len u jeho bývalých kolegov, ale aj širokej verejnosti, v rodine a u známych. Mal problém nájsť si vhodné zamestnanie, nakoľko podmienkou na vykonanie činnosti a to aj vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie a kvalifikáciu je bezúhonnosť. Zhoršil sa jeho zdravotný stav hlavne po psychickej stráne a musel byť práce neschopný. Pretrvával u neho pocit krivdy, úzkosti zo situácie a neistoty. Trestné stíhanie predstavoval značný zásah do jeho života.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 39 a nasl.) neuznal žalobcov nárok proti žalovanému. Uviedol, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia, pričom poukázal na skutočnosť, že uznesením OR PZ Martin, sp.zn. ČVS: ORP-35/OEK-MT-2013 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. len začaté trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť doposiaľ nezistený páchatel tak ako je uvedené vo výroku uznesenia. Tvrdenie, že uvedené uznesenie je nezákonné a zakladá nárok žalobcu na náhradu škody, nemá oporu v zákone, pretože ako také žiadnym spôsobom nezasiahlo do základných práv konkrétneho jednotlivca, teda ani do sféry žalobcu. Žalobca teda neosvedčil právny titul na náhradu škody v podobe existencie nezákonného rozhodnutia.

11. Žalobcovi bolo vznesené obvinenie až uznesením staršieho vyšetrovateľa KR PZ Žilina, Odbor kriminálnej polície, II. Oddelenie vyšetrovania pod ČVS: KRP-21/2-VYS-ZA-2014 z 09.05.2014. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ by si bol žalobca aj uplatňoval svoj nárok na náhradu škody od vyššie uvedeného uznesenia, čo však neurobil, má za to, že neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nezakladá záver o tom, že podanie obžaloby prokurátorom bolo nesprávnym úradným postupom, resp., že by uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonným rozhodnutím. Odkazom na § 238 ods. 1 Tr. poriadku uviedol, že v predmetnej veci žiadny orgán, teda ani prvostupňový ani odvolací súd nekonštatoval, že by uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré predchádzalo podaniu žaloby, bolo nezákonné, resp., že by prokurátor v tejto veci postupoval v rozpore s ustanoveniami trestno-právnych predpisov tým, že po skončení prípravného konania podal obžalobu. To znamená, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody absentuje právny titul. Poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 163/2013, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno automaticky bez ďalšieho považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Uviedol citáciu § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., že prípadné rozhodnutie civilného súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia, by bolo v rozpore so všetkými zásadami tr. práva platného a účinného na území SR, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal a že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní tr. činu sa v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí. Iný záver by nepochybne

viedol k popretiu základnej ústavnej zásady o prezumpcii nevinu, k popretiu účelu samotného trestného konania, resp. jeho časti, t.j. prípravného konania, ktoré by de facto stratilo svoj význam a viedlo by k záveru o tom, že stíhať možno len osoby, ktorých vina je v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

12. Zdôraznil, že akékoľvek spájanie, resp. spoločné posudzovanie dvoch typov rozhodnutí, a to a/ rozhodnutia o vznesení obvinenia (§ 206 Tr. poriadku) a b/ rozsudku o vine resp. nevine obvineného (§ 284 a nasl. Tr. poriadku) v kontexte zákonných ustanovení Zákona č. 514/2003 Z. z. je neprijateľné a nelogické a nemožno k nemu dospieť ani extenzívnym výkladom tohto zákona. Predpoklady pre vydanie týchto dvoch typov rozhodnutí upravuje Tr. poriadok, ako základná procesná norma trestného práva, ktorá logicky a systematicky nadväzuje na ústavný rámec trestného konania. Kým rozhodnutie o vznesení obvinenia má svoj základ v prijatí odôvodneného záveru o tom, že tr. čin spáchala určitá osoba (§ 206 ods. 1 Tr. poriadku), ktoré však v žiadnom prípade nemožno stotožniť so záverom o vine tejto osoby, odsudzujúci, resp. oslobodzujúci rozsudok má svoj základ v závere súdu o vine, resp. nevine tejto osoby, a to v prípade uznania viny bez akýchkoľvek pochybností (tento záver môže prijať v zmysle Ústavy SR jedine súd).

13. Z uvedeného teda vyplýva, že na každé z týchto rozhodnutí kladie zákon iné nároky. Kým pri vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie o spáchaní tr. činu určitou osobou, pri rozhodnutí o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností.

14. Orgány činné v tr. konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania tr. činu. Preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania.

15. Za súčasného stavu, t.j. pri súčasnom znení dotknutého zákona, zmienená rozhodovacia činnosť civilných súdov nepochybne vedie k neprípustnému nátlaku na činnosť vykonávanú orgánmi činnými v tr. konaní v medziach a na základe zákona a Ústavy SR.

16. Je vecou zákonodarcu, aby do znenia zákona č. 514/2003 Z.z. pojal právnu úpravu takejto konštrukcie nezákonného rozhodnutia a stanovil jej zákonný rámec. Ak tak zákonodarca neurobil, nie je dôvod, aby činnosť zákonodarnej moci nahrádzala moc súdna, tzv. extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý je v rozpore so samotným znením zákona.

17. Dodal, že pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím je potrebné súčasné splnenie troch kumulatívnych podmienok, t.j. existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a priama príčinná súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody, pričom v tomto prípade nie je splnená základná z podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia a teda v tejto veci nie je daný už samotný základ nároku uplatňovaného žalobcom. Taktiež má za to, že nie je splnená ani ďalšia podmienka, a to existencia priamej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody.

18. Žalovaný má za to, že konanie voči žalobcovi bolo vedené oprávnene, nakoľko nebolo možné zo strany prokurátora konštatovať nepochybnosť, že skutok nespáchal obvinený, resp. že tento nie je trestným činom, nakoľko celý predmetný obchodnoprávny vzťah spadal do jeho kompetencie ako obchodného riaditeľa, keď jednoznačne v prípravnom konaní bolo preukázané, že tento prekročil rozsah svojho oprávnenia uzatvárať obchody (zmluvy) v predmetnom rozsahu, resp. že sa rovnako dopustil aj ostatných konštatovaných „pochybení“, a teda existovalo dôvodné podozrenie, že porušil svoje povinnosti pri správe cudzieho majetku. Poukázal na skutočnosť, že po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia, s ktorým sa stotožnila aj Generálna prokuratúra SR, nedošlo až do podania obžaloby k takej zmene dôkaznej situácie v prospech obvineného, ktorá by uvedený záver spochybňovala. Tým, že žalobca bol spod obžaloby prokurátora súdom oslobodený, ešte neznamená, že by uznesenie o vznesení obvinenia, či ďalší nasledujúci postup, boli nezákonné a tým sa stali aj právnym titulom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody.

19. Zákon pojem nezákonné rozhodnutie nedefinuje. Za nezákonné rozhodnutie možno považovať také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom SR alebo záväzkami SR

vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je SR viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Nezákonnosťou treba rozumieť nielen nesprávne právne posúdenie otázok hmotnoprávných, ale aj procesné pochybenia, ak mali vplyv na správnosť rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia nie je možné a ani účelné zisťovať v rámci konania o náhradu škody. Nezákonnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhrade škody už konštatovaná príslušným orgánom, ktorý je podľa procesných predpisov oprávnený zrušiť nezákonné rozhodnutie pre jeho nezákonnosť.

20. Prípadnú konštrukciu, spočívajúcu v tom, že nezákonným je uznesenie o vznesení obvinenia, a to retroaktívne, s poukázaním na to, že obvinený bol spod obžaloby súdom oslobodený, nemožno akceptovať, lebo takáto konštrukcia nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z..

21. V žalobe žalobcu proti žalovanému nie je preukázaný základný predpoklad pre uspokojenie jeho nároku na náhradu škody a to vydanie rozhodnutia v rozpore s právnym poriadkom SR - nezákonného rozhodnutia, a teda absentuje právny titul nároku na náhradu škody.

22. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (č.l. 56 a nasl.) uviedol, že tvrdenie žalovaného, že nepreukázal tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia, považuje za nesprávne. Tvrdí, že skutočnosť, že voči nemu bolo začaté trestné stíhanie, bolo vykonávané rozsiahle dokazovanie, boli zamietnuté všetky ním podávané sťažnosti, odvolania, bola podaná obžaloba, kedy celé konanie trvalo viac ako 6 rokov, tieto zasiahli do jeho základných práv, spôsobovali nie len jemu, ale aj jeho rodine psychickú traumu, zasiahli do sféry jeho života, teda zakladajú jeho nárok na náhradu škody. Žalobca využil svoje zákonné právo a za účelom svojho zastupovania vo veci si zvolil obhajcu, čím mu vznikla škoda z titulu trov obhajoby.

23. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že nie je splnená základná z podmienok a to existencia nezákonného rozhodnutia a existencia priamej príčinnej súvislosti a vznik škody. Neobstojí ani tvrdenie, že konanie voči žalobcovi bolo vedené oprávnene, nakoľko nebolo údajne možné zo strany prokurátora konštatovať nepochybnosť, keď údajne jednoznačne v prípravnom konaní malo byť preukázané, že žalobca prekročil rozsahu svojho oprávnenia uzatvárať zmluvy. Žalobca počas celého konania, teda už v prípravnom konaní tvrdil, že v popise pracovnej funkcie mal právomoci uzatvárať všetky zmluvy, ktoré podpísal, a že neporušil žiadne svoje povinnosti pri správe cudzieho majetku. Žalobca tvrdí, že preukázal základný predpoklad pre uspokojenie svojho nároku voči žalovanému a teda ním žalovaný peňažný nárok je opodstatnený.

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, listinami doloženými do spisu, pripojeného spisu OS Martin, vedeného pod sp.zn. 23T/52/2015, a zistil:

25. Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 23T/52/2015-1123 zo dňa 12.04.2019 rozhodol tak, že žalobcu oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin sp.zn. 3Pv 19/2012 zo dňa 23.04.2015, pretože skutok, ktorého sa mal dopustiť nie je trestným činom. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 3To/59/2019-1174 zo dňa 15.10.2019 odvolanie prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodné. Rozsudok Okresného súdu Martin nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením odvolacieho súdu dňa 15.10.2019.

26. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Martine, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-35/OEK-MT-2013 zo dňa 10.01.2013 začalo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (č.l. 1 pripojeného spisu).

27. Uznesením Krajského riaditeľstva PZ Žilina, odbor kriminálnej polície, II. oddelenie vyšetrovania ČVS: KRP-21/2-VYS-ZA-2014 zo dňa 09.05.2014 začalo trestné stíhanie proti žalobcovi ako obvinenému za obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 ods., 4 písm. a) Trestného zákona (č.l. 302 pripojeného spisu).

28. Okresná prokuratúra Martin podala podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu dňa 24.04.2015 na Okresný súd Martin, sp.zn. 3 Pv 19/12/5506-62.

29. Listom zo dňa 07.10.2020 žalobca predložil žalovanému návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom na tom skutkovom základe, že uznesením ČVS: ORP-35/OEK-MT-2013 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 ods., 4 písm. a) Trestného zákona a žiadal, aby žalovaný predbežne prerokoval peňažný nárok žalobcu vo výške 8.819,24 eur a v plnom rozsahu ho uspokojil (č.l. 6-7).

30. Žalovaný listom zo dňa 12.05.2020 žalobcovi oznámil, že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Žiadosť ako nedôvodnú odmietol. (č.l. 8-9)

31. Žalobca si žalobou uplatnil náhradu škody ako nárok, ktorý mu vznikol z titulu trov obhajoby v trestnej veci vo výške 8.819,24 eur. V preloženom vyúčtovaní si vyčíslil úkony trov obhajoby nasledovne (č.l. 10-14):

1. 14.05.2014	
- prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
2. 15.05.2014	
- písomné podanie sťažnosti voči uzn. o vznesení obvinenia	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
3. 21.05.2014	
- oboznámenie sa s výsledkami dokazovania na KR PZ, prevzatie kópie spisu	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,24 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
4. 04.06.2014	
- štúdium spisu na KR PZ, pís. podanie návrhu na doplnenie dokazovania	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
5. 10.06.2014	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	82,33 eur
- režijný paušál	8,04 eur
6. 30.06.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	494,00 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
7. 02.07.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	370,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
8. 03.07.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
9. 12.07.2014	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	82,33 eur
- režijný paušál	8,04 eur
10. 14.07.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	134,00 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
11. 18.07.2014	

- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	370,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
12. 22.07.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	134,00 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- Trenčín	28,30 eur
- náhrada za stratu času MT- Trenčín	40,00 eur
13. 22.07.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch v ÚVTOS Ilava	123,50 eur
- cestovné náhrady Trenčín - Ilava	7,65 eur
- náhrada za stratu času Trenčín - Ilava	13,40 eur
- cestovné náhrady Ilava - MT	22,95 eur
- náhrada za stratu času Ilava - MT	26,80 eur
14. 01.08.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	247,00 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,24 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
15. 20.08.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na OR PZ Prievidza	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- Prievidza a späť.....	27,43 eur
- náhrada za stratu času MT- Prievidza a späť	53,60 eur
16. 19.12.2014	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	82,33 eur
- režijný paušál	8,04 eur
17. 22.12.2014	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	123,50 eur
- režijný paušál	8,04 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,30 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	26,80 eur
18. 07.01.2015	
- účasť na vyšetrovacích úkonoch na KR PZ	127,16 eur
- režijný paušál	8,39 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,96 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	27,96 eur
19. 17.01.2015	
- ďalšia porada s klientom (1/3 úkonu)	42,39 eur
- režijný paušál	8,39 eur
20. 19.01.2015	
- pís. spracovanie a podanie návrhu na OP na preskúmanie postupu polície...	127,16 eur
- režijný paušál	8,39 eur
21. 25.10.2015	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	84,77 eur
- režijný paušál	8,39 eur
22. 26.10.2015	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	254,32 eur
- režijný paušál	8,39 eur
23. 27.05.2016	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	260,32 eur
- režijný paušál	8,58 eur
24. 24.07.2016	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	86,77 eur
- režijný paušál	8,58 eur
25. 25.07.2016	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	260,32 eur

- režijný paušál	8,58 eur
26. 02.10.2016	
- ďalšia porada s klientom (1/3 úkonu)	43,39 eur
- režijný paušál	8,58 eur
27. 03.10.2016	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	260,32 eur
- režijný paušál	8,58 eur
28. 20.11.2016	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	86,77 eur
- režijný paušál	8,58 eur
29. 22.11.2016	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	260,32 eur
- režijný paušál	8,58 eur
30. 20.03.2017	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	89,33 eur
- režijný paušál	8,84 eur
31. 24.03.2017	
- písomné vyjadrenie k odvolaniu OP MT	134,00 eur
- režijný paušál	8,84 eur
32. 08.08.2017	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	268,00 eur
- režijný paušál	8,84 eur
33. 22.02.2019	
- ďalšia porada s klientom (2/3 úkonu)	95,33 eur
- režijný paušál	8,84 eur
34. 01.03.2019	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	143,00 eur
- režijný paušál	9,80 eur
35. 11.04.2019	
- ďalšia porada s klientom (1/3 úkonu)	47,67 eur
- režijný paušál	9,80 eur
36. 12.04.2019	
- účasť na hlavnom pojednávaní OS MT	286,00 eur
- režijný paušál	9,80 eur
37. 03.07.2019	
- ďalšia porada s klientom (1/3 úkonu)	47,67 eur
- režijný paušál	9,80 eur
38. 08.07.2019	
- písomné vyjadrenie k odvolaniu OP MT	143,00 eur
- režijný paušál	9,80 eur
39. 14.10.2019	
- ďalšia porada s klientom (1/3 úkonu)	47,67 eur
- režijný paušál	9,80 eur
40. 15.10.2019	
- účasť na pojednávaní KS ZA	143,00 eur
- režijný paušál	9,80 eur
- cestovné náhrady MT- ZA a späť	15,60 eur
- náhrada za stratu času MT-ZA a späť	32,66 eur
Spolu	7.349,37 eur
20 % DPH	1.469,87 eur
Celkom k úhrade	8.819,24 eur

Spolu s vyúčtovaním žalobca súdu predložil aj zápisy z uskutočnených porád dňa 10.06.2014, 19.12.2014, 12.07.2014, 17.01.2015, 25.10.2015, 24.07.2016, 02.10.2016, 20.11.2016, 20.03.2017, 22.02.2019, 11.04.2019, 03.07.2019 a 14.10.2019 (č.l. 15-21).

32. Na pojednávaní dňa 05.11.2020 strany sporu zotrvali na svojich doterajších písomných vyjadreniach.

33. Poverená pracovníčka žalovaného predložila do spisu písomné vyjadrenie žalovaného k vyúčtovaným trovám obhajoby, v ktorom poukázala na nesprávne účtovanú výšku odmeny zo strany obhajcu žalobcu (č.l. 74-77). Po predbežnom právnom posúdení súdu zostalo sporným, že škoda na strane žalobcu skutočne vznikla, teda, že bola zaplatená žalobcom advokátovi, k čomu PZ žalobcu uviedol, že má za to, že nedôvodne sa viedlo tr. konanie voči žalobcovi, ktorý počas trvania tohto konania bol stresovaný, jednak psychicky aj fyzicky. Je pravda, že si zvolil obhajcu. Úkony, ktoré boli vyúčtované, boli riadne realizované, boli dôvodne uplatnené. Je toho názoru, že keby prokuratúra dôsledne skúmala dôvody obžaloby, tak takéto bezdôvodné konania voči subjektom, ako toto, by sa nemuseli vykonávať. Úkony, ktoré si žalobca uplatňuje voči žalovanému, sú presne špecifikované a vyplývajú aj zo spisového materiálu v tr. veci a žalobcom boli PZ riadne zaplatené. Má za to, že je teraz na súde, aby žalobcovi poskytol lehotu, lebo naozaj len nedopatrením sa stalo, že doklad o úhrade týchto úkonov nebol doložený, avšak žalobca mu tieto úkony, ako ich realizoval, priebežne platil a na okolnosti tohto dokazovania navrhol vypočúť opakovane aj žalobcu, že skutočne trovy obhajoby platil.

34. K uvedenému sa vyjadrila poverená pracovníčka žalovaného, ktorá uviedla, že má za to, že zo žiadneho rozhodnutia, ktoré tvorí obsah spisu v tr. veci, nevyplýva, že bolo vydané príslušným orgánom nezákonné rozhodnutie a preto má za to, že aj právny titul na uplatnený nárok neexistuje. Navyše, pokiaľ sa na dnešnom pojednávaní preukázalo, že absentuje doklad o tom, že žalobca trovy obhajoby reálne zaplatil, tak je tu pochybnosť, že mu vznikla škoda a v tejto súvislosti poukázala aj na § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým je stanovené, že možno nahradiť len účelne vynaložené náklady.

35. Súd pojednávanie odročil z dôvodu poskytnutia priestoru na vyjadrenie sa protistrany k predloženému vyjadreniu k vyúčtovaniu a tiež z dôvodu vykonania dokazovania účtovnými dokladmi a výsluchom žalobcu.

36. V písomnom vyjadrení k vyúčtovaniu trov obhajoby (č.l. 74-77) žalovaná s poukazom na aktuálne účinné znenie § 1 ods. 4 a § 12 ods. 3 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „vyhláška“) uviedla, že má za to, že obhajca žalobcu uviedol nesprávnu výšku odmeny celkom pri ním uplatnených 36 úkonoch (vykonaných od 14.05.2014 do 12.04.2019, a to za účinnosti skoršieho znenia vyhlášky. A to konkrétne za úkon dňa 14.05.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 15.05.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 21.05.2014 účtoval 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 04.06.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 10.06.2014 účtoval sumu 82,33 eur namiesto sumy 80,15 eur, dňa 30.06.2014 účtoval sumu 494,00 eur namiesto 480,92 eur, dňa 02.07.2014 účtoval sumu 370,50 eur namiesto sumy 360,69 eur, dňa 03.07.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 12.07.2014 účtoval sumu 82,33 eur namiesto sumy 80,15 eur, dňa 14.07.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 18.07.2014 účtoval sumu 370,50 eur namiesto 360,69 eur, dňa 22.07.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 22.07.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 01.08.2014 účtoval sumu 247,00 eur namiesto sumy 240,46 eur, dňa 20.08.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 19.12.2014 účtoval sumu 82,33 eur namiesto sumy 80,15 eur, dňa 22.12.2014 účtoval sumu 123,50 eur namiesto sumy 120,23 eur, dňa 07.01.2015 účtoval sumu 127,16 eur namiesto sumy 123,50 eur, dňa 17.01.2015 účtoval sumu 42,39 eur namiesto sumy 41,17 eur, dňa 19.01.2015 účtoval sumu 127,16 eur namiesto sumy 123,50 eur, dňa 25.10.2015 účtoval sumu 84,77 eur namiesto sumy 82,33 eur, dňa 26.10.2015 účtoval sumu 254,32 namiesto sumy 247,00 eur, dňa 27.05.2016 účtoval sumu 254,32 eur namiesto sumy 247,00 eur, dňa 27.05.2016 účtoval sumu 260,32 eur namiesto sumy 254,32 eur, dňa 24.07.2016 účtoval sumu 86,77 eur namiesto sumy 84,77 eur, dňa 25.07.2016 účtoval sumu 260,32 eur namiesto sumy 254,32 eur, dňa 02.10.2016 účtoval sumu 43,39 eur namiesto sumy 42,39 eur, dňa 03.10.2016 účtoval sumu 260,32 eur namiesto sumy 254,32 eur, dňa 20.11.2016 účtoval sumu 86,77 eur namiesto sumy 84,77 eur, dňa 22.11.2016 účtoval sumu 260,32 eur namiesto sumy 254,32 eur, dňa 20.03.2017 účtoval sumu 89,33 eur namiesto sumy 86,77 eur, dňa 24.03.2017 účtoval sumu 134,00 eur namiesto sumy 130,16 eur, dňa 08.08.2017 účtoval sumu 268,00 eur namiesto sumy 260,32 eur, dňa 22.02.2019 účtoval sumu 95,33 eur namiesto sumy 93,22 eur, dňa 01.03.2019 účtoval sumu 143,00 eur namiesto sumy 139,83 eur, dňa 11.04.2019 účtoval sumu 47,67 eur namiesto sumy 46,61 eur a dňa 12.04.2019 účtoval sumu 286,00 eur namiesto sumy 279,66 eur.

37. S poukazom na § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaná namietla účelnosť vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a uviedla, že pokiaľ ide o úkon právnej služby z 21.05.2014 spočívajúci v oboznámení sa s výsledkami dokazovania na KR PZ Žilina, prevzatie fotokópie spisu, preskúmaním trestného spisu OS Martin sp.zn. 23T/52/2015 nebol takýto úkon zo strany obhajcu žalobcu v tomto spise zistený a nebolo ani inak preukázané, že by sa takéhoto úkonu zúčastnil, preto mu nie je možné odmenu za úkon priznať, t.j. ani režijný paušál, ani uplatnený nárok za cestovné a za stratu času. Navyše má za to, že takýto úkon je už subsumovaný pod úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenie vrátane prvej porady s klientom podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky, t.j. pod úkon, ktorý už bol uplatnený.

38. Pokiaľ ide o úkon právnej služby z 04.06.2014 spočívajúci v štúdiu spisu na KR PZ Žilina, písomné podanie návrhu na doplnenie dokazovania, preskúmaním trestného spisu sp.zn.. 23T/52/2015 nebol úkon spočívajúci v štúdiu spisu v tomto spise zistený a nebolo ani inak preukázané, že by sa takéhoto úkonu obhajca žalobcu zúčastnil, preto mu nie je možné priznať odmenu za úkon ani za nárok za cestovné a za stratu času. Má za to, že tento úkon je už subsumovaný pod úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky a tento úkon už bol uplatnený. Dňa 04.06.2014 bol zo strany obhajcu vykonaný len úkon právnej služby - písomné podanie návrhu na doplnenie dokazovania, za ktorý mu patrí odmena vo výške 120,23 eur a suma 8,04 eur za režijný paušál.

39. Pokiaľ ide o úkon právnej služby spočívajúci v účasti na výsluchoch svedkov, ktoré sa konali dňa 30.06.2014, obhajcovi za tieto úkony prislúcha odmena nie za 4 úkony právnej služby, ale len za 2 úkony právnej služby, a to v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, pretože sa jednalo o úkony na seba naväzujúce, ktoré trvali viac ako 4 hodiny, pričom odmena prislúcha obhajcovi za každé 2 skončené hodiny. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Rt 26/98. Obhajcovi preto neprislúcha suma v uplatnenej výške 494,00 eur ale suma vo výške 240,46 eur.

40. Pokiaľ ide o úkon právnej služby spočívajúci v účasti na výsluchu obvineného (žalobcu), ktorý sa konal dňa 02.07.2014, za tento úkon prislúcha obhajcovi odmena nie za 3 úkony právnej služby, ale len za 2 úkony, a to v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, pretože sa jednalo o úkony na seba naväzujúce, ktoré trvali viac ako 4 hodiny, pričom odmena prislúcha obhajcovi za každé 2 skončené hodiny, a teda odmena nie vo výške 370,50 eur ale suma 240,46 eur.

41. Pokiaľ ide o úkon právnej služby spočívajúci v účasti na výsluchu svedka, ktorý sa konal dňa 03.07.2014, preskúmaním trestného spisu sp.zn. 23T/52/2015 nebol úkon zo strany obhajcu v spise zistený a nebolo ani inak preukázané, že by sa takéhoto úkonu zúčastnil. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedkyne vyplýva, že obhajca sa z účasti na tomto úkone ospravedlnil. Z uvedeného dôvodu obhajcovi nie je možné priznať ani odmenu za uplatnený nárok za cestovné a za stratu času.

42. Pokiaľ ide o úkon právnej služby spočívajúci v účasti na výsluchu svedka, ktorý sa konal dňa 18.07.2014, za tento úkon obhajcovi prislúcha odmena nie za 3 úkony právnej služby, ale len za 2 úkony právnej služby, a to v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, pretože sa jednalo o úkony na seba naväzujúce, ktoré trvali viac ako 4 hodiny, pričom odmena prislúcha obhajcovi za každé 2 skončené hodiny, preto mu neprislúcha suma za úkony právnej služby v uplatnenej výške 370,50 eur ale suma vo výške 240,46 eur.

43. Pokiaľ ide o úkon právnej služby zo dňa 22.14.2014 spočívajúci v účasti na oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania na KR PZ Žilina, preskúmaním trestného spisu sp.zn. 23T/52/2005 nebol úkon zo strany obhajcu v tomto spise zistený a nebolo ani inak preukázané, že by sa takéhoto úkonu ako obhajca zúčastnil. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že obhajca sa úkonu spočívajúceho v účasti na oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania na KR PZ Žilina zúčastnil dňa 07.01.2015, ktorý obhajcom uplatnený bol. Preto nie je možné priznať ani odmenu za uplatnený nárok za cestovné a za stratu času.

44. Pokiaľ ide o úkon právnej služby spočívajúci v účasti na verejnom zasadnutí pred KS v Žiline, ktoré sa konalo dňa 15.10.2019, preskúmaním trestného spisu sp.zn. 23T/52/2015 nebol úkon zo strany obhajcu v tomto spise zistený a nebolo ani inak preukázané, že by sa takéhoto úkonu zúčastnil. Z uvedeného dôvodu nie je možné obhajcovi priznať ani odmenu za uplatnený nárok za cestovné a za stratu času.

45. Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu hotových výdavkov za cestovné a nároku na náhradu za stratu času, preskúmaním predloženého vyčíslenia trov právneho zastúpenia v tejto časti bolo zistené, že obhajca sa zúčastnil na ním uvedených úkonoch právnej pomoci, ktoré sa vykonali v mieste, ktoré nie je sídlom tohto advokáta a to tak, ako si uplatnil (s výnimkou vyššie rozporovaných úkonov), za čo mu prislúcha náhrada preukázaných cestovných výdavkov a tiež uplatnený nárok na náhradu za stratu času. Ďalej žalovaný uviedol, že k výške náhrady cestovných výdavkov nie je možné sa z jeho strany vyjadriť, nakoľko mu nebolo predložené aj osvedčenie o evidencii motorového vozidla, ktoré mal obhajca na jednotlivé cesty použiť.

46. Vo vzťahu k ostatným uplatneným nárokom zo strany obhajcu a k ich výške žalovaný uviedol, že preskúmaním jednotlivých zápisníc z prípravného konania a zápisníc z hlavného pojednávania, jednotlivých písomných podaní vo veci samej, a tiež ním predložených zápisov o uskutočnenej porady s klientom zistil, že obhajca vykonal všetky úkony právnej služby tak, ako to uviedol vo vyčíslení trov právneho zastúpenia a jeho nárok na odmenu obhajcu a náhradu hotových výdavkov je s výnimkou vyššie rozporovaného vyčíslenia úkonov v súlade s vyhláškou účinnou v čase vykonania jednotlivých úkonov.

47. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného ohľadom vyúčtovania trov obhajoby vyjadril prostredníctvom PZ písomným podaním doručeným súdu dňa 09.11.2020 (č.l. 80), v ktorom uviedol, že uznáva, že omylom nesprávne uviedol výšku výpočtu vymeriavacieho základu odmeny za úkony právneho zastúpenia za roky 2014 až 14.06.2019. S výškou vymeriavacích základov určených žalovaným sa stotožnil.

48. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že za úkon právnej služby z 21.05.2014 nie je možné priznať odmenu, nakoľko v spise nie je preukázané, že by obhajca takýto úkon vykonal. Súdu predložil potvrdenie zo dňa 21.05.2014 vystavené KR PZ Žilina - starším vyšetrovateľom, z ktorého vyplýva uskutočnenie úkonu.

49. Tiež sa nestotožnil s názorom žalovaného, pokiaľ ide o úkon právnej služby zo dňa 04.06.2014. Je zrejmé, že návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 04.06.2014 bol spracovaný a predložený KR PZ Žilina. Nedopatrením sa stalo, že KR PZ Žilina nevyhotovilo písomný záznam zo dňa 04.06.2014, z ktorého by bolo zrejmé aj štúdium spisu. Napriek uvedenému si žalobca uplatnil správne nárok na priznanie trov právneho zastúpenia za 1 úkon za deň 04.06.2014 v zmysle § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 184/2003 Z.z. za písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že za uvedený deň nárok za cestovné a za stratu času obhajcovi neprináleží.

50. S názorom žalovaného týkajúceho sa úkonov právnej služby za deň 30.06.2014 a 02.07.2014 sa žalobca stotožnil.

51. K námietke žalovaného týkajúcej sa úkonu právnej služby za deň 03.07.2014 uviedol, že na výsluchu svedkyne konanom dňa 03.07.2014 so začiatkom o 8,35 hod. sa zúčastnil, čo je zrejmé z prvej strany zápisnice. Z dôvodu kolízie termínov pojednávania obhajca nemohol byť osobne prítomný až do ukončenia výsluchu a podpisu zápisnice. Z výsluchu odišiel o 9,45 hod. nakoľko o 10,15 hod. sa musel zúčastniť pojednávania na OS Martin v konaní 7C/84/2013. Z týchto dôvodov považuje odmenu vrátane cestovných nákladov a straty času za dôvodne uplatnený.

52. S názorom žalovaného týkajúceho sa úkonov právnej služby za dni 18.07.2014, 22.12.2014 a 15.10.2019 žalobca súhlasí.

53. Na základe vyššie uvedeného predstavuje odmena za úkony právnych služieb 6.281,38 eur + 20 % DPH v sume 1.256,28 eur, čo je spolu 7.537,66 eur.

54. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.067,99 eur a sumy 213,59 eur (20 % DPH) späť, celkovo v sume 1.281,58 eur.

55. V ostatnej časti, t.j. v časti o zaplatenie sumy 7.537,66 eur s príslušenstvom na žalobe zotrval.

56. Spolu s podaním súdu predložil aj potvrdenie o prevzatí fotokópie vyšetrovacieho spisu zo dňa 21.05.2014, prednú časť zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 03.07.2014, zápisnicu o pojednávaní

7C/248/13 zo dňa 03.07.2014 a doklady o vykonaní úhrad trov právneho zastúpenia zo strany žalobcu (bankové výpisy a príjmový pokladničný doklad).

57. Z predložených dokladov o úhradách (č.l. 84-88) je zrejmé, že žalobca dňa 18.08.2014 uhradil sumu 300,00 eur v hotovosti, bezhotovostne uhradil dňa 23.01.2017 sumu 1.000,00 eur, dňa 15.02.2017 sumu 1.000,00 eur, dňa 21.03.2017 sumu 1.000,00 eur, dňa 25.04.2017 sumu 1.000,00 eur, dňa 30.05.2017 sumu 1.000,00 eur, dňa 19.06.2017 sumu 1.000,00 eur, dňa 21.07.2017 sumu 428,36 eur a dňa 09.12.2019 uhradil v hotovosti sumu 1.444,12 eur. Spolu tak obhajcovi zaplatil sumu 8.172,48 eur.

58. Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2020 poverená pracovníčka žalovaného vyjadrila súhlas so zastavením konania v časti o zaplatenie sumy 1.281,58 eur. V rámci prednesu ďalej uviedla, že trvá naďalej na námietkach vo vzťahu k niektorým úkonom v písomnom vyjadrení a teda, úkon, ktorý vykonal PZ žalobcu 21.5.2014, bol subsumovaný pod prvý úkon, ktorý bol vykonaný 15.4.2014 a to prevzatie a príprava zastúpenia. Vo vzťahu k úkonu zo 4.6.2014 odkázala na svoje písomné námietky. Ďalej 3.7.2014, pokiaľ ide o účasť PZ žalobcu na tomto úkone, tak sa nestotožnila s argumentáciou, že sa vykonal, pretože, aj keď je na začiatku zápisnice uvedená jeho účasť, uviedla, že toto považuje iba za chybu v písaní, pretože zo zápisnice nie je zrejmé, kedy z tohto úkonu PZ odišiel, nie je tam ani jeho podpis, pričom sa bežne uvádza dátum odchodu zástupcu z úkonu. K predloženým účtovným dokladom - tak iba jeden účtovný doklad svedčí o tom, že bola vykonaná úhrada na predmet sporu, resp. na zatupovanie PZ v tejto tr. veci a to z 18.8.2014, z ktorého je zrejmé, že žalobca vykonal v tejto veci úhradu PZ, obhajcovi, sumu 300,00 eur. Dovtedy však už boli vykonané úkony, podľa vyúčtovania žalobcu, v hodnote 3.235,96 eur bez DPH. Pokiaľ ide o výpisy z účtu, tak z týchto nie je zrejmé, za aké služby boli tieto úhrady žalobcom PZ vykonané, pretože z týchto nevyplýva súvis s tr. vecou, pokiaľ išlo o tam vykonané, prezentované úhrady. Poukazujem na obdobie od januára 2017 až do júla 2017, kedy boli vykonané úhrady vo výške 6.428,36 eur bez uvedenia účelu, avšak v rovnakom období boli vykonané len tri úkony právnej služby, ktoré mali predstavovať 517,85 eur bez DPH, a to boli úkony, ktoré boli vykonané 20.3.2017, 24.3.2017 a 8.8.2017. Následne bola vykonaná úhrada 1.444,12 eur a to 9.12.2019, ktorá úhrada však, podľa nášho názoru, nesúvisí s tr. vecou, keď poukazujem na stav konania, že posledný úkon, posledné pojednávanie, na ktorom sa PZ zúčastnil, bolo 15.10.2019.

59. Žalobca v rámci prednesu na pojednávaní prehlásil, že všetky peniaze, ktoré vyplatil, ktoré išli z jeho účtu alebo inak na účet PZ, všetky boli len v súvislosti s danou tr. vecou, pretože inú vec ani nemal a v inej veci ho PZ ani nezastupoval. Pokiaľ išlo o sporný úkon, že PZ na tomto úkone nebol, že vyplýva len jeho účasť na začiatku tohto úkonu, poukázal na to, že vyšetrovateľ hovoril nahlas aj hodinu, kedy skonštatoval, že PZ, resp. v tom čase jeho obhajca, musí z tohto úkonu odísť z dôvodu, že má inú vec, zastupovať iný subjekt. Uviedol, že potvrdzuje, že obhajca bol prítomný na tomto úkone. Nielen tak, že by prišiel a odišiel, ale bol tam dlho, nemohol podpísať zápisnicu, lebo odišiel skôr.

60. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

61. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

62. Podľa § 9 zákona č. 514/2003, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

63. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

64. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

65. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

66. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

67. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

68. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva z ust. § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z.

69. Bolo preukázané listom žalovaného zo dňa 12.05.2020, že žalovaný neuspokojil nárok žalobcu na náhradu škody na základe jeho písomnej žiadosti zo dňa 07.10.2020 o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca sa dôvodne domáha uspokojenia nároku na súde v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z..

70. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázaný právny titul uplatneného nároku podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 12.04.2019, č.k. 23T/52/2015-1123, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora 3Pv 19/2012 zo dňa 23.04.2015 pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 3To/59/2019-1174 zo dňa 15.10.2019, ktorým súd odvolanie prokurátora zamietol. Súd pri výklade ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vychádzal z právneho názoru vysloveného v rozhodnutiach NS SR (6 Cdo/44/2017 z 21. júna 2018, 3Cdo 156/2017 z 9. novembra 2017, 3Cdo/181/2017 z 25. 04. 2018), ktoré vychádzajú aj z právneho názoru Ústavného súdu, ktorý v rozhodnutí zo 7. júla 2016, sp. zn. I. ÚS 320/2016, konštatoval, že „nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania“, ktorým výsledkom v konajúcej veci je rozsudok OS Martin zo dňa 12.04.2019, č.k. 23T/52/2015-1123, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora 3Pv 19/2012 zo dňa 23.04.2015. Na argumentáciu žalovaného v jeho písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 39 a nasl.) súd uvádza, že Ústavný súd v uvedenom rozhodnutí dodal, že „pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.“ Súd ďalej uvádza, že Zákon č. 514/2003 Z.z. v ust. § 3 ods. 2 zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť.

71. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody podľa § 17 ods. 1, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z..

72. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

73. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako

tarifná odmena advokáta.9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/>> Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. (poznámka súdu: pod poznámkou 9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/>> je uvedené ust. § 9 až 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

74. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

75. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.281,58 eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.281,58 Eur od 18.05.2020 do zaplatenia zastavil na základe procesného úkonu žalobcu v súlade s ust. § 144 CSP. Žalobca žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 8.819,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.05.2020 do zaplatenia, po tom čo žalovaný namietal uplatnenú výšku nároku vo vyjadrení doručenom na pojednávaní 05.11.2020, žalobca písomným podaním zo dňa 09.11.2020 (č.l. 80 a nasl.) žiadal konanie čiastočne zastaviť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 7.537,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.5.2020 do zaplatenia. Rozdiel, t.j. sumu 1.281,58 eur už žalobca nežiadal, ani príslušný úrok z omeškania, a preto v tejto časti súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

76. Súd priznal nárok na zaplatenie sumy 7.333,35 eur, vo zvyšku v sume 204,31 eur súd nárok žalobcu zamietol ako nepreukázaný a nedôvodný pri aplikácii ust. § 18 ods. 1 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého ustanovenia sa priznáva náhrada účelne vynaložených trov konania, ktoré vznikli poškodenému v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie (ods. 2 a nasl.) a v zmysle ods. 3 uvedeného zákonného ustanovenia, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta, pričom uvedené zákonné ustanovenia pod číslom 9 v poznámkach odkazuje na ust. § 9 až 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

77. Potom, vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy, nebola priznaná odmena, ktorú žalobca uplatnil ako oboznámenie sa s výsledkami dokazovania na KR PZ Žilina, prevzatie fotokópie dňa 21.05.2014, ktorú si po čiastočnom späťvzatí uplatnil v sadzbe 120,23 eur, k tomu režijný paušál 8,04 eur, cestovné náhrady za cestu Martin - Žilina a späť 15,24 eur a náhrada za premeškaný čas na tejto trase vo výške 26,80 Eur, čo spolu predstavuje sumu 170,31 eur, keď si súčasne uplatnil za všetky úkony aj DPH v sadzbe 20 %, čo pri sume 170,21 eur predstavuje sumu 34,062 zaokrúhlené 34,00 eur, potom súd zamietal nárok na zaplatenie sumy 170,31 eur + 34,00 eur DPH = 204,31 eur ako nedôvodný a neúčelný.

78. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že predmetný úkon spočívajúci v oboznámení sa s výsledkami dokazovania na KR PZ Žilina, prevzatie fotokópie spisu nebol v trestnom spise sp.zn. 23T/52/2015 zistený a ani inak nebolo preukázané, že by sa takéhoto úkonu ako obhajca zúčastnil. Aj keď žalobca pripojil k podaniu zo dňa 09.11.2020 listinu, potvrdenie o prevzatí fotokópie vyšetrovacieho spisu, ktoré potvrdenie vydalo KR PZ Žilina dňa 21.05.2014 (č.l. 82), z obsahu uvedeného potvrdenia nevyplýva vykonanie samotného úkonu v trestnej veci, iba že PZ žalobcu prevzal v tento deň fotokópie kompletného originálu vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-21/2-VYS-ZA-2014, a teda na základe uvedeného bolo dôvodné prijať záver, že uvedený úkon korešponduje s úkonom v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ a to prevzatie, nakoľko v uvedený deň došlo k prevzatiu fotokópie spisu. Na to, aby bol úkon v trestnom konaní považovaný za preukázaný, musí byť uvedené zrejme z obsahu trestného spisu, čo v danom prípade nie. Žalovaný v svojom písomnom vyjadrení ďalej uviedol, že má za to, že predmetný úkon je už subsumovaný pod úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, za ktorý si žalobca resp. jeho obhajca vyúčtoval odmenu podľa § 14 ods. 1 písm. b) a c) v spojení s § 12 ods. 3 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., s čím sa rovnako súd stotožnil. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že obhajca žalobcu sa už pri prevzatí právneho zastúpenia dňa 14.05.2014 mal oboznámiť s výsledkami dokazovania a dovtedajšieho priebehu konania, čo predpokladá § 14 ods. 1 písm. a) - prevzatie a príprava zastúpenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda uvedené je najmä štúdium spisu, ktoré smeruje k oboznámeniu sa obhajoby s výsledkami vyšetrovania tak, aby bolo jeho obhajovanie účinné, nie až po týždni od prevzatia plnej moci. Oboznámenie sa s obsahom trestnej veci je preto súčasťou prevzatia a prípravy zastúpenia, ktoré si obhajca vyúčtoval za úkon dňa 14.05.2014 (bod 1 vyúčtovania). Preto bolo dôvodné prijať záver, že žalobcovi resp. obhajcovi nie je možné odmenu za tento úkon priznať, vrátane

režijného paušálu ako aj vyúčtovanej náhrady za cestovné a za stratu času. V tejto súvislosti súd tiež podotýka, že od prevzatia plnej moci dňa 21.05.2014 sa v trestnom spise nič vo veci neudialo, v spise je zažurnalizovaná len sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorú podal žalobca, a za ktorý úkon si odmenu vyúčtoval dňa 15.05.2014 a ktorý mu súd priznal. Súd tiež podotýka, že odmenu nie je možné si vyúčtovať podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď písomné podanie v tento deň (21.05.2014) na súd ani iný orgán nepodával, čo rovnako vyplýva zo šetrenia v trestnom spise.

79. Priznaný nárok predstavuje skutočnú škodu žalobcu ako bola preukázaná a v zmysle vyššie uvedeného vyhodnotenia s tým, že súd konštatuje, že takto priznaná škoda bola preukázaná aj účtovnými dokladmi, ktoré žalobca pripojil.

80. Súd umožnil žalobcovi predložiť doklady ohľadne skutočnej škody, t.j. vykonaných úhradách trov právneho zastúpenia. Súd pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 a § 181 ods. 4 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že spornosť, či skutočná škoda nastala, ktorá vyvstala na pojednávaní konanom dňa 05.11.2020 po právnom zhodnutí súdom ako nová skutočnosť, vyhovel návrhu na dokazovanie PZ žalobcu - predložiť účtovné doklady na preukázanie, že úkony, ako sú vyúčtované, reálne zaplatené boli, aj výsluchom žalobcu na preukázanie uvedených sporných skutočností.

81. Súd vychádzal pri uplatnenom nároku zo zhodných vyjadrení strán sporu, podľa § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Súd potom vychádzal z nespornosti nároku vyúčtovania žalobcu za úkony obhajoby v označenej trestnej veci v zmysle podania č. 10 a nasl. a vysporiadaval sa iba s tými, ktoré žalovaná strana výslovne poprela ich dôvodnosť. Aj pri aplikácii ust. § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

82. Pokiaľ išlo o namietanú skutočnosť na pojednávaní dňa 19.11.2020, že žalobca nepreukázal zaplatenie sumy v rozsahu ako produkoval účtovné doklady, hlavne výpisy z účtu, súd uvádza, že tento dôkaz jednoznačne preukazuje úhrady v uvedenom rozsahu od žalobcu PZ v čase kedy sa viedlo tr. konanie a tento dôkaz v spojení s výpoveďou žalobcu, ktorý vypovedal, že obhajca nezastupoval žalobcu v žiadnej inej právnej veci, potom súd vychádzal z preukázanej skutočnosti, že úhrady, ktoré prijal PZ žalobcu na svoj účet od žalobcu sa týkali zastupovania v tr. veci 23T/52/2015 a žalovaný nepreukázal opak, v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie na preukázanie skutočnosti, že vykonané úhrady nesúviseli s uvedenou tr. vecou.

83. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

84. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

85. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

86. Náhradu trov konania priznal súd žalobcovi podľa zásady úspechu, podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy spolu 8.819,24 eur a úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne z uvedenej sumy od 18.05.2020 ku dňu rozhodovania, t.j. 19.11.2020 čo predstavuje sumu 224,70 eur, uplatnený nárok bol teda 8.819,24 eur plus 224,70 eur t.j. 9.043,94 eur, priznaná bola suma 7.333,35 eur a úrok z omeškania z uvedenej sumy pri sadzbe 5 % ročne od 18.05.2020 ku dňu rozhodovania 19.11.2020, čo predstavuje 186,84 eur, spolu suma (7.333,35 + 186,84) je súdom priznaná suma ku dňu rozhodovania 7.520,19 eur, čo predstavuje 83 % úspechu žalobcu a 17 % úspechu žalovaného, žalobca má preto nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu 66 % (83-17 = 66).

87. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.